

המביא אשם פרק שישי כריתות

בא א מ"י פ"ג מהל' שנגנת
הכלט ע"ו
בב ב מ"י פ"ג מהל' שנגנת
הכלט ע"ו
ג' ופ"א מהל' שנגנת
הקרינתה על ע"ו
בב ב מ"י פ"ג מהל' שנגנת
הכלט ע"ו

תורה אור השלם

1. וברך על הקדש שמטואת בני ישראל ומפשיעיהם לכלל העם וכן ועשה לאחד מועד השכן אתם בתוך אמונתם וקראו לו
2. ולא תחניפו את הארץ אשר אשך אהב בה ידום ודוא והזרף את הארץ וקראו לא יבפר דמם אשר שפך בה לא אם בדם בשפכו: מבשרו לא לל בפר לעופף ישראל אשר פדיוהו ואל תחן ואל יבפר בקרבך עמך ישראל ואל יבפר לקום הדם: דברים כא ח

מוסף רש"י

הרדע ולא הורדע. נפיקו לטענות (ב) מפרש במגילת טו שגדע לו ספקו צד נזק נזעל לו ספקו קודם יום הכיפורים מכפר ומגורו יום. ולא לכל טומאתם. וקרבן יומת את כל הכפרה אלל לטהרה ומטמאה לאכלל בקדשים (מבנות ח). לאישתרווי באבילות קדשים. שיש טומאת השלשין סכמו כפרה לטהרין זו חנה יולדת ומלוצה וזו ענטמה (סוהו טו). על ז' דברים נגביים באים. אלמנע על מטמא לחי קרבן דילה חטאת ולא לכל נמוטא. וי מיימי טור קרבן למתולע מירוס טוטה מימי. כמעט. (מבדור ב) ויחיל לת' נמי יום ויחיסם ויחיסם יתול. ויחיסם המנוח הוא דלה מילל מירוס דמימי קרבן (מבנות טו).

שיטה מקובצת

16 לא כרח דמי אתי ז' במקום
ט' כי בחיובין ט' י"ב יחייב
פשיטא כי בחיובי חטאת
ואומרת: ט' לא תחיל. חיבה
דכפ"ק דשבויתו (דף ט' ע"ב) כי
שעיר הפנימי חרץ גבי עשי
החטא הבא אל מצו לשע
כיהתם אבל לתם להט אתי משני
כחא: ט' יולדת. ט' מצוה
מכפר לה: ט' ששעיר פ"א יום
הכפורים לא יחייב חרץ עליו
יום הכפורים: ט' יחנות על.
יחית יחנות ומקח וליש:
ט' מצוה מנציח איכפר אכרי ליה וכו'
ט' לא יחייב קרבן אתי מי במקום:
ט' חטאתם ולא לכל נמוטא:
ט' מית. ט' אלא למחיל עליה
נזירות טהרה אחי מיתו בחי
סוטה (דף טו) גרסא (מבן
אחרון) (ט"א): ט' המקום את
מיתב מאר דבית אבא אבי
במקום: ט' מתיא אבא אבי
יח לא יחייב חטאת אתי מי במקום:
ט' יחיד ויבית חטאת נמוק:
ט' צבור הני מצריך צריכי: ט' מה
ליחיד שכן כל קרבנו נקבה. גליון
פ"ה משום דקל הוא בעי ידועה
ודאת אבל נשיא וצבור דחמירי
דמייחור וכו' אימא אבא נמי לייחי
חטאת וקשה דאי ספק מית
חטאת אשם תלו היא סמכת
לה. ט' יחיד דהיא היא אכל
ספק חלב וזר ואלל ספק חלב
ונדע לו על אחר חתן ומימי
חטאת דתנפול על שניהו בי
הדר נודע לו על השניא לא
מייח חטאת דכרי נתפס
בראשית ליהי אתי או הודע
אליו ולא. נהרא ודאי על הספק
לא מייח חטאת אלא תלו
אף כי לא כתיב או הודע ומיחו
ס"ד דמכפר בלא ידיעה נתן אכל

לנדר עון. להודיע אל נטמאת: ולארץ לא יכופר. אין שום כפרה אלל או
גולה ערופה על הספק והריגת ההורג על הדואי: על ואלוי מלרים. דכתיב
עשר פדית יו והרי כמה יו"כ עבדו עליהן ועדיין הן זכרין ללכפרה זו
אם נמלא חלל בנייהם: ים דכדפיב קרא. או הודע גבי יחיד ונשיא וצבור
ללא זכרי כולוהו איכא למדרש מחד

מהן או הודע ללא קריך כל ליהימ
דמתייעד ליה ופילו לאחר יו"כ:
וקא פריך הש"ס הני מליך ליימי
קבנו נקבה אלל נשיא דמיימי שעיר
זכר בשאר עצבות ים צבור כל קרבנו
זכר אימא החמירו ובספק נמי ליימי
חטאת: מה נלשיא שכן קל הוא שלמי
שמעיהם קוה. דמלך כל מעד וכל
מעדין וסו"ט: נשיא יש קרבנו נקבה.
צעודה וזה דכתיב צעודה וזה
ואם נפש אחת מחטא בשגגה יחיד
ונשיא ומשיח בשמעת הקריבה עו פת
שנתה לחטאת: צבור על קיימי פת
העלם דבר אלל על העלם דבר שזורו
להם צ"ד שחלצ מותר עס שגגת נשיא
שאלנו צבור חלב על פיהן: לא לנפשו
ידיעה צבור וסוסי מנשיא וצבור.
הא ליכא למימר דליכא למימר ים למידין
וזור הדין כשאר דוכתי דכי אמרין
מה לנשיא שכן אינו בשמיעת הקול
ליכא למימר צבור ויכחו דלא נשיא
וצבור אינן בשמיעת הקול: לא לנפשו
גבי צבור וליסי מיידי ומנשיא. דהכא
ודאי נמי ים אין למידין מלל השוה
דכי אמרין מה לנשיא שכן יש בקרבנו
נקבה ליכא למימר ויכח יוכיח את
שניהו יש בקרבנו נקבה: הכי גרסינן
דמאי פרסא דמי משום ידיו כל קרבנו
נקבה צבור ויכח דאין בקרבנו נקבה
ואי משום צבור בשגגת מעשה יחיד
ויכח וישנו נמי בשגגת מעשה:
מה להנך שכן אין עשוין להספוט.
ואף על גב דהך פירכא ללו קולל
וזומרא היא הא אמרין בכל הבשר
(חולין קטו): על מה הלך פריכין כל דכו:

אושעיא לכל י חטאת ולא אלל לכל שומאה ולרבי אלעזר בן הקפר דאמר י נזיר חוטא וכו' אמר ר' יוחנן
כי קא מייחי קרבן לאו לכפרה י מייחי י (ב) (לאשתרווי באבילות קדשים הוה) [אלא למחיל עליו נזירות טהרה
הוא] אלא מעתה ספק סוטה שעבר עליה יו"כ לא תייתי דהא כפר עלה יו"כ דחמא שאינו מכיר בו אלא
המקום י (ג) אמר רבי הושעיא לכל חטאתם ולא לכל שומאתם י (ד) (אמר אביי) בועל מכיר בו רבא אמר סוטה
כי מתייא י לברר עון קא אתיא אלא מעתה עגלה ערופה שעבר עליה יו"כ וכו' אמר אביי הורג מכיר רבא
אמר אמר ר' יוחנן לא יכופר לרם אשר שפך בה וגו' רב פפא אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים השתא דאמרת חמא שאין מכיר בו אלא המקום יו"כ מכפר
אימא כי מתייעד ליה בתר יו"כ נמי לא ים מייחי חטאת אמר ר' ועירא לא מצית אחרת דכתיב קרא ידיעה
גבי ים חטאת וגבי נשיא וגבי צבור ים צריכי דאי כתב קרא גבי יחיד הוה אמינא כולתו מוהידי לא אתאן
דאיכא למיפרך י מה ליחיד וצבור קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויניתי הך מנשיא יחיד מנשיא לא אתי
דאיכא למיפרך מה לנשיא ים שכן אין בשמיעת קול תאמר ביחיד שכן ישנו בשמיעת קול וצבור מנשיא לא
אתי דאיכא למיפרך מה לנשיא שכן בקרבנו נקבה ים נכתוב גבי צבור [וניתי] יחיד ונשיא מינה איכא למיפרך
מה לצבור שכן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה מהדא ידיעה לא אתיא תיחי דאי ידיעה מותרתי
לא נכתוב ידיעה גבי יחיד ותיחי מנשיא וצבור איכא למיפרך מה לנשיא וצבור שכן אין בשמיעת קול תאמר
ביחיד שישנו בשמיעת קול לא נכתוב קרא ידיעה גבי צבור ותיחי מידיעה קול תאמר איכא למיפרך מה
ליחיד ונשיא שכן יש י בקרבנו נקבה תאמר בצבור שאין בקרבנו נקבה לא נכתוב גבי נשיא ותיחי מידיעה
יחיד וצבור ים מאי פרכת אי משום דיש בכל קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויכח יחיד בקרבנו נקבה דדאי
י (דאינו בשמיעת הקול) ואי משום דיש בכל קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויכח יחיד בקרבנו נקבה דדאי
להן ידיעה ענין להיכא דמתייעד ליה בתר ים הכפורים דמייחי חטאת אביי אמר אי דלא כתיב ידיעה גבי
נשיא מייחיד וצבור לא אתי משום דאיכא למיפרך מה ליחיד וצבור שכן אין עשוין להשתנות תאמר
בנשיא

למיפטע לא מדרב דימי ולא מנדאזי דשיעורא דיקאף הוא דלכתיב איכא
למיפרך דמיעמד יס. אלל ים אי ידעי ביה כגון אלל ודאי שפיר נודע
לו: ממונא. דמייחי לגבוה ויכין דלפטר לשלם לא פטר ליה ים
הכיפורים דמטלומי ממון לא שייכא כפרה: אפרו ביה. דאיכא מלקות
לא פטר ליה ים הכיפורים: אלל

מעשה. כיון דנחטא שאין מכיר בו
אלל המקום יו"כ מכפר: ספק יולדת
שעבר עליה יום הכיפורים לא מייחי.
חטאת העוף על הספק אלמא תנן
במנמיחין דמייחא: יולדת וטוטה היא.
במקמט נדה צפק המפלת (דף לז)
בשעה שהיא כורעת לילד נשבעת שלא
חוקק לנעלה: ולא לכפרה מייחא.
דהא למיפכרה י (י) בשעת לידה: נמי
סניא. דיינו עטמא דמתיחא לאחר
יו"כ משום דלאו לכפרה אחי: ספק
מזרע. מפרש במסכת נזיר צפק שני
מזרים (דף טו). דמייחי קרבן וכן נזיר
שנטמא צפק. ספק מזרע וכוון
ספק גו קדם שער על המפלת וטוטה
ספק כרת לנזן וטמא: על ז' דברים.
בערין צפק יש בערין (דף טו):
גג"ג ששלין. סימן שמוטה: י (כ)
לכפרה. דנגנעו איכפר ליה אלל
הנגע נתכפר טמא: ספק נזיר. נזיר
ספק נטמא ספק לא נטמא דלילו ספק
נזיר טוטה כגון דלמנ רייני נזיר אס
מלל אשתי צו ולא נודע לו אס פן אס
נת מני אשווי וטוטה שאלס לא היה
נזיר עכשווי יהא נזיר לנפשו י ולסוף ל'
יבול קרבנו דמתן צפק רייני נזיר
מן המזרעות (מיר יג). ר' שמעון אומר
יח אמר אלל שעה קיימא רייני
נזיר חובה ואס ללו רייני נזיר נדה:
לא מייחי. חטאת העוף הלא על הספק
דלמרינן במסכת נזיר צפק שני מייחיס
דמייחי: נזיר חוטא הוא. שיער עמנו מן
היין במסכת תענית בפי קמא (דף טו):
לאו לכפרה מייחי. דהא איכפר ליה
שנמונו בגידול שער: ספק סוטה. היינו
טוטה סמט דספק הוא אס נטמאת אס
לא נטמאת: לא מייחי. נמנת קנאות:

אושעיא לכל י חטאת ולא אלל לכל שומאה ולרבי אלעזר בן הקפר דאמר י נזיר חוטא וכו' אמר ר' יוחנן
כי קא מייחי קרבן לאו לכפרה י מייחי י (ב) (לאשתרווי באבילות קדשים הוה) [אלא למחיל עליו נזירות טהרה
הוא] אלא מעתה ספק סוטה שעבר עליה יו"כ לא תייתי דהא כפר עלה יו"כ דחמא שאינו מכיר בו אלא
המקום י (ג) אמר רבי הושעיא לכל חטאתם ולא לכל שומאתם י (ד) (אמר אביי) בועל מכיר בו רבא אמר סוטה
כי מתייא י לברר עון קא אתיא אלא מעתה עגלה ערופה שעבר עליה יו"כ וכו' אמר אביי הורג מכיר רבא
אמר אמר ר' יוחנן לא יכופר לרם אשר שפך בה וגו' רב פפא אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים השתא דאמרת חמא שאין מכיר בו אלא המקום יו"כ מכפר
אימא כי מתייעד ליה בתר יו"כ נמי לא ים מייחי חטאת אמר ר' ועירא לא מצית אחרת דכתיב קרא ידיעה
גבי ים חטאת וגבי נשיא וגבי צבור ים צריכי דאי כתב קרא גבי יחיד הוה אמינא כולתו מוהידי לא אתאן
דאיכא למיפרך י מה ליחיד וצבור קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויניתי הך מנשיא יחיד מנשיא לא אתי
דאיכא למיפרך מה לנשיא ים שכן אין בשמיעת קול תאמר ביחיד שכן ישנו בשמיעת קול וצבור מנשיא לא
אתי דאיכא למיפרך מה לנשיא שכן בקרבנו נקבה ים נכתוב גבי צבור [וניתי] יחיד ונשיא מינה איכא למיפרך
מה לצבור שכן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה מהדא ידיעה לא אתיא תיחי דאי ידיעה מותרתי
לא נכתוב ידיעה גבי יחיד ותיחי מנשיא וצבור איכא למיפרך מה לנשיא וצבור שכן אין בשמיעת קול תאמר
ביחיד שישנו בשמיעת קול לא נכתוב קרא ידיעה גבי צבור ותיחי מידיעה קול תאמר איכא למיפרך מה
ליחיד ונשיא שכן יש י בקרבנו נקבה תאמר בצבור שאין בקרבנו נקבה לא נכתוב גבי נשיא ותיחי מידיעה
יחיד וצבור ים מאי פרכת אי משום דיש בכל קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויכח יחיד בקרבנו נקבה דדאי
י (דאינו בשמיעת הקול) ואי משום דיש בכל קרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויכח יחיד בקרבנו נקבה דדאי
להן ידיעה ענין להיכא דמתייעד ליה בתר ים הכפורים דמייחי חטאת אביי אמר אי דלא כתיב ידיעה גבי
נשיא מייחיד וצבור לא אתי משום דאיכא למיפרך מה ליחיד וצבור שכן אין עשוין להשתנות תאמר
בנשיא

שני יחיד חלב בהעלם אחד והודע לאחד תרי' דשניהם נתכפרו כאלו ידע שניהם לפי דכתיב וטהרה שחורש שאינו נקבה כמפרת יתר
מכפרת דידתו או אישורין לענין דאמר לעיל אכלת חלב או הודע ולא אכלת חלב או במחייב ותיא אמינא בהא
כיון דלא כתיב או הודע דחייב. הרי זיל גליון: ים שכן אין בשמיעת קול. גליון היכל לא מייחי חטאת אלא בדיעה דאי יחיד
מייחי אפילו בדיעה ספק וקשה א"כ אלא תלו חובא שבתחת נזיר לומר דהך מוטיא כתיב יש אם למקרא חטאתי אשם ספק ידיעה
חטאת אחת. הראש' זיל: ים נקבה תאמר בצבור שאין בקרבנו נקבה נכתוב גבי נשיא ויניתי: ים שכן בקרבנו נקבה ישן בקרבנו נקבה
לא צבור אלא מפרש: ים צבור ויכח דאיני ביש בקרבנו נקבה יחיד ויכח קרבנו נקבה וכו' ים צבור ויכח דאיני בשמיעת
הקול ואי משום דיש בקרבנו נקבה יחיד ויכח דיש בקרבנו נקבה למה לו דכתיב: ים ספק קום כהתי לשינוי לבן וטמא את' ל' במקום:
אין קרא יאמר אס: ים דכתיב את' מי במקום: ים עשוין ויחיד לייחי נזיר קו למעלה לזירות כי ראי למקוח: ים נמי
ליכא למיפרך וכו' ל"ש:

א) שבעות ב: [נעיל יו:י].
ב) שבעות א, ב, ג. ז' כפר.
ג) שבעות ח. ערין טו סוטה
ד) טו. שבעות טו. ערין טו סוטה
ה) טו. ז' ויניתי. א) פי' ביש.
ו) שבעות א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט.
ז) כפר ב' ש' מתוך כלל אלא
מייחא ע"ר השעור ונעיל אלל
המקום אמר אביי כי ים כרין
שהיא לתיס גימטא. א) [ז' ויניתי
אמר]. ב) וסוטה. ג) [נמנמיח
אשר פירש ששע' ובי ק אחת
כסויות א, ב, ג] פי' איכא לבער
ט) [נדבה. רישא]. ב) [דף טו].
ע) [נדבה חל]. ב) [מסגדיו יח].
ו) [נמנמיח טו].

הגהות הב"ח

ג) מ"י נזיר ב' וכו' לאו לכפרה
אמינא אלא למיחייב: א) שם
אמר אביי: ז' ויניתי ונעיל מתיחי
קוטה אביל: ב) ויניתי ונעיל
דרשנו בשמעת הקול ואל מוסס
דאין: ו) רש"י דיה ואל
לכפרה וכו' מייפכה בצער
ליה: ב) דיי גבי נזיר וכו' שמוטה
הס' ופתי' מ"ה אלא
אשתרווי נמנעו:

רבינו גרשום

למפשיה לא מדרב דימי. משום
קשיא דאביי ולא מייחי ששינוי
הדיוק היה אלא במאי קרא נמי
לפי: ה' חטאת חטא מוכר
בו אלא המקום יו"כ מכפר
ומיה אלא חטא דאיכא דידע
הוא לא מכפר: ס"ד יא חייב
חטאת השומא ממוטא הקדש
הוא לא מכפר אלא חטא חייב
מלקות ונמוטא הוא ולא ממוט
אימא לא חייב אתי יו"כ
קמ"ל דחייב: וחקאן נתן. הודוהת
והודוהת הודע ולא הודע עשה
ולא עשה והוא מכפר ואינו
לא עשה חייב מלקות הוא
יו"כ מכפר: ים קשיא הא
דאתר בה הוי בר מלקות ולא
מכפר עליה יו"כ הוא אחר
ביה לא הוי בר מלקות ומכפר
עליה יו"כ: אלא מעתה כיון
דמתיחא טמא שאין מכיר בו אלא
המקום יו"כ מכפר ים ספק יולדת
המילה או ששעיר עליה יו"כ
ספק או רוח לא תיחי שוב:
אמר רבי הושעיא לכל חטאתם
כלומר סמטאתים כתיב
חטא חטא הוה וקאן דבא על
חטא חטא ולא לכל נמוטא
דמכר דספק יולדת על ספק
טומא אתי לא מכפרה: ולרש"י
דאמר יולדת נמי חטאת היא.
ששבעת שאיה חוקקת שוב
לעלמא] והוא חטא מייחי
קרבן מאי איכא למיפרך לכפר
על יו"כ: לא יולדת כי מייחי
קרבן לאישתרווי נפש באבילות
קדשים הוא ולא לכפרה על אטא
המילה או ששעיר עליה יו"כ
מכפר על חטא חייב מלקות
דרש"י: הייבת להביא את
יו"כ מפני שקרבנו ממשותף
לאוכל קרבנות ואלו על אטא קא
מייחי ליה היכל לא מכפר עליה
יו"כ: אלא מעתה. מצוה ספק
כיון כחולט ספק ששעיריטו
הוא לא ידע אי נגע מוטה הוא:
מכפר ים. וסוואל ר' נתנני
על ז' דברים של חטא נגיפים
באין. כלומר דקרבן נמי מייחי
על החטא סמט: לא מצורע כי
קא מייחי קרבן לאו לכפרה על
חטא מייחי ליה אלא לאשתרווי
באבילות קדשים ונביעה הוא על
חטאתי: אלא מחטא ספק נזיר.
כיון נזיר שספק אס נטמא לפת:
ול' אלעזר הקפר דאמר יו"כ
חוטא הוא. שיער עמנו פ' ח'
היין כלומר דעל חטא נמי מייחי
קרבן מאי איכא למיפרך: לא נזיר
על מייחי קרבן יולד כפרה
על חטא ונדויל גילוח שער מכפר
על חטא וקרבן מייחי למישיחי
קדשים: ספק סוטה שאין לה
שום ים ששחתי: אמר אביי.
משום ים מכפר דובעל מכיר שחטא עמה וסוטה מכתר לא קאמר משום דאיהי הוי חתיבה דאיסורא איכא דאמר יו"כ
ואינו מוכרין ודחא מנייהו נקט והיכל לא מכפר. רבא אמר משום הכי לא מכפר עלה יו"כ יסוטה ים מתיח. קרבן לאו
למפרך קא מתיח אלא לברר עליה עון שאם נטמאת שבידוקה המים: אלא מעתה עגלה ערופה. שתי צריכין להביא לפני
מכפר ועבר עליה יו"כ לא מייחי בלל. אמר אביי להכי לא מכפר הורג מכיר שהוא יודע שחגו. רבא אמר. משום הכי לא
מכפר עליה יו"כ דנעיל לא מכפרה על הורג דאמר קרא ישראל לא יכופר כי אם בדם ששפך: רב פפא אמר. משה מתיח
אלל כל מכפר איכא במקום עגלה דכתיב קרא למיפרך אשר מית' ה' מאי אשר מית' מית' כלומר ארצה. זו מפרש על
עגלה שחמפל על יוצאי מצרים על כל ספיכות חטא עששו משיצאו ישראל ממצרים וקראמר שחמפל על יוצאי מצרים
מכלל דכל יו"כ מייחי חטאתם אלא ספק במקום עגלה: ושהא דאמרת ר' אימא כי מתייעד ליה בתר יו"כ לא מייחי חטאת
דחייב כיכר לילי למיחי. הואו לא מייחי חטאת מוכרי רומטא ידעו גבי יחיד וצבור נשיא ויכח יחיד וצבור נשיא חלב אכל
חד וחד ויחיד ומייחי כל בתר יו"כ מייחי קרבן. מהכא לא מצית ליה ויחילו צריכי דאי כתב קרא ידיעה גבי יחיד בלבד מולוה
מייחי לא מצו ידפי דאיכא למיפרך מה ליחיד אמר אישורין ליה ידיעה משום דאית ביה קולא כולו היא שכל קרבנו

א) ז' ספק יולדת שעבר עליה יו"כ כיון ספק חיל הפילה וספק יחור הפילה לא תיחי שוב.